SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (YEAR) 30. LÖSNUMMER 10 CENTS. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 28 December, 1922. LÖSNUMMER 10 CENTS. No. 52

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Delar av Canadas nationaljärnvägar skola inom kort elektrifieras

...k i British Columbias legislatur att uttänja nykterhetslagen misslyckas. Skadeersättningen för arbetare uti B. C. höjes från 55 procent till 62½ procent.

Värdet av årets skörd är ganska stor

...ited Farmers of Ontario besluta emot en utvidgning

Det totala värdet av Canadas skörd detta år belöpte sig till över 52 miljoner dollars mera än under 1921, enligt en preliminär beräkning av Dominions statistiska byrå. Men samtidigt var densamma över 470 miljoner mindre än året 1920.

Värdet av vete steg till över 91 miljoner mer än sistlidne år, samt havre till 27 miljoner mera. Men mycket av denna ökning utplånades genom en märkbar reduktion i värdet av potatis, hö samt rotfrukter och foder i allmänhet.

Totalvärdet av den huvudsakliga skörden för 1922 är preliminärt beräknad till cirka 985 miljoner dollars mot cirka 932 miljoner år 1921 samt 1,455 miljoner 1920.

* * *

The United Farmers of Ontario beslöto vid sitt i dagarna hållna årsmöte i Toronto att ej taga någon aktion för en "broadening policy". Man antog en resolution att gränserna för deras politiska organisationer förbliva som de nu äro, samt att varje utvidgning överlämnades till de lokala klubbarna. Detta betyder, att U.F.O. kommer att fortgå i samma spår, som det gjort i det förflutna, nämligen att ej officiellt ge en välkomsthälsning till någon annan klass än farmarena.

Delegaterna väntade ej ens att lyssna till premiärminister Drury eller sekreterare J. J. Morrison, innan de antogo resolutionen. Det förekom ej ens en debatt i frågan. Beslutet framkallade stor hänförelse hos majoriteten av de församlade.

Introduktionen av resolutionen kom som en överraskning och ej ens mr Morrison var varse om att denna skulle komma upp.

* * *

Sir Henry Thornton har i ett budskap till W. H. Wardrope i Hamilton, Ont., påpekat att en undersökning av systemet mellan Toronto samt Hamilton och Niagara Falls samt öster från Toronto mot Coburg kommer att äga rum med den avsikten att åtminstone en del av dessa sträckor elektrificieras så snart som möjligt.

Hans budskap är av bland annat följande innehåll:

"Nämnden fruktar för allt, som på något vis kan riskera de canadiska nationaljärnvägarnas inkomster. Med andra ord den måste följa samma kurs, som vilken annan som helst institution under liknande omständigheter skulle göra för att skydda sina affärer.

Canadas nationala järnväg måste adekvat fullfölja sina obligationer mot publiken samt ge den karaktär av betjäning, som möter allmänhetens krav samt sätter sagda järnväg i stånd ej allenast att bibehålla utan öka inkomsterna.

Applicerandet av dessa två principer sätter nämnden i stånd att säga att den föreslår att elektrificiera eller på annat sätt förbättra betjäningen av Canadas nationala järnvägar i trakten av Toronto och Hamilton från tid till annan, allteftersom omständigheterna och kraven på trafiken rättfärdigar detsamma. Som ett preliminärt steg kommer en undersökning att företagas av betjäningen mellan Toronto och Hamilton och Niagara Falls samt österut från Toronto mot Coburg och därvid är avsikten åtminstone en delvis elektrifiering så snart som möjligt.

Andra utvecklingar skola följa eftersom de erfordras".

* * *

British Columbias lagstiftande församlings årliga sammanträde i Victoria avslöts den 15 dennes, skriver vår korrespondent. Legislaturen hade då varit i session i 7 veckor. Denna session motsågs med stort intresse av en stor del av befolkningen, enär det var känt att förslag komme att inlämnas gående ut på ändring och modifikation av den genom folkomröstning hösten 1920 antagna lagen om försäljning av rusdrycker under regeringskontroll. Den motion som i detta syfte blev inlämnad stadgade tillåtelse om biers försäljning i glasvis, istället för ett dussin flaskor åt gången. Då förslaget kom upp

(Forts. å sid. 5.)

Dansk prins som bliver — bankrutt

Från Köpenhamn meddelas, att prins Valdemar skall avresa till Fjärran Östern och att hans son, prins Aage, skall träda i fransk tjänst i Marocko, och det uppgives, att här bakom döljer sig en ledsam historia. Det har länge varit en offentlig hemlighet, att prins Valdemar förlorat betydande belopp vid landsmansbankens sammanstörtande, enligt uppgift cirka 20 miljoner kronor. Vid sitt giftermål med prinsessan Maria av Orleans erhöll prinsen en betydande hemgift, och det är denna, som nu gått förlorad. Prinsen kommer nu att lämna Det gule palæ, som ligger intill Amalienborgs slott, och hela hans personal har uppsagts. Hans hästar komma antagligen att nedslaktas eller att skänkas bort till hans vänner.

Underrättelsen om prinsens ekonomiska ställning har väckt deltagande i de vidaste kretsar. Prinsen kommer att uppehålla sig i Östern under ett halvt års tid, varefter han beger sig till sin syster och svåger, hertigen av Cumberland, hos vilka han sedermera kommer att vara bosatt.

Påven kommer nästa år att sammankalla ett möte av biskopar från hela den katolska kyrkan. Det blir en fortsättning av det ekumeniska mötet i Rom 1870.

Onkel Sam vill bliva Europas räddare

Den amerikanska regeringen, som hittills hållit sig på kyligt avstånd från den europeiska härvan, synes nu vara hågad att träda emellan för att söka rädda Europa från finansiellt kaos, skriver S. K. Om den nya kurs, regeringen ämnar slå in på, vittnar icke blott det kabinettsmöte, som i dagarna, hölls varunder denna fråga diskuterades av regeringens medlemmar, utan även Elihu Roots och J. P. Morgans besök i Washington strax förut, under vilket de konfererade med president Harding och andra medlemmar av administrationen.

Onkel Sam är emellertid icke villig att utan vidare räcka en hjälpande hand. Han vill naturligen försäkra sig om vissa garantier för att hjälpen kommer att användas rätt och bli effektiv. Det uppgives från initierat håll, att regeringen är villig att reflektera över finansiell hjälp åt det lidande Europa på följande vilkor:

1. Övergivandet av planer på nationell expansion på bekostnad av andra länders folk. Detta skulle hindra Frankrike att besätta Ruhr-dalen.
2. En överenskommelse om reparationer inom de besegrade nationernas förmåga att betala.
3. Både segrare och besegrade måste balansera sina budgetter och iaktaga en sund ekonomi.
4. Alla medel, som avanceras av amerikanska bankirer, måste garanteras av inteckning, som går före reparationskraven.
5. Inga lån från amerikanska bankirer få, varken direkt eller indirekt, användas för militära ändamål.
6. Avskrivning av räntor på krigsskulder till Förenta Staterna till 1923 under förutsättning, att man enas om ett avrustningsprogram till lands.

Något slutgiltigt beslut kommer emellertid icke att fattas, förrän den amerikanske ambassadören i London, George Harvey, kommer till Amerika. Det meddelas att Harvey har blivit hemkallad i och för konsultation. Enligt förljudande önskar nemligen regeringen erfara, vilken uppfattning "en man, som står i intim kontakt med Europas affärer" har i denna fråga.

Statssekreterare Hughes har konfererat även med den tyske ambassadören i Washington, dr. Otto Wiedfeldt, vilken å sin regerings vägnar lovade, att Tyskland kommer att rätta sig efter vilken resonabel plan för reparationer och finansiell hjelp som helst. Det lär vara fråga om att bevilja Tyskland ett lån på $1,500,000,000, som skulle garanteras av amerikanska bankirer och understödjas av den amerikanska regeringen.

S. k. progressivt möte hållet i U.S.

En konferens av representanter för progressiva och radikala organisationer hölls i dagarna i Cleveland, Ohio. Frågan om att bilda ett tredje politiskt parti kom upp för denna konferens, men man beslöt att tills vidare icke hasardera ett dylikt företag, ehuru delegaterna vid mötet syntes vara eniga om, att både det republikanska och det demokratiska partiet, "äges och finansieras av Wall St." En nationell exekutiv komité på 21 personer tillsattes, och denna fick i uppdrag att så snart som möjligt kalla konferenser av "farmarorganisationer, fackföreningar, kooperativa föreningar oc handra progressiva politiska organisationer i de olika staterna för att nominera till olika offentliga embeten personer, som äro i favör av de progressivas idéer".

Worker's Partys representanter blevo vägrade säte vid konferensen, emedan "Workers' Party icke är i harmoni med konferensen".

Tillbaka från de fagra Hawaiöarna

En botanisk forskningsresa med givande resultat samt med värdefullt material.

Utförd av Carl Skottsberg

Med ångaren Stockholm anlände den 6 ds. till Göteborg prefekten för Göteborgs botaniska trädgård, professor Carl Skottsberg, som under fem månaders tid varit sysselsatt med botaniska studier på Hawaiiöarna. Professorn var mycket nöjd med sin resa och berättade att det hela hade gått precis efter programmet. Resan har blivit något förlängd, men tiden var likväl knapp. Professor Skottsberg framhåller att man missbedömer dessa öars storlek och åtkomlighet. Undersökningen har närmast varit förlagd till de fyra öarna Hawaii, Maui, Kauai och Oha. Samtliga visade sig oanat svårtillgängliga, trots att plantageägarna voro mycket vänliga när det gällde för professorn att komma kors och tvärs över de områden som skulle undersökas. Det var det mest svårarbetade fält forskaren lärt känna, enär den ursprungliga inhemska vegetationen i sina ostörda partier trängts våldsamt undan av en egennyttig kultur; det blev härigenom ofta ett rätt invecklat problem att komma åt och få se den mera jungfruliga vegetationen, vilket ju var målet för arbetet. Floran är, där den fått vara sig själv, synnerligen egenartad, och det har lyckats professor Skottsberg att på ort och ställe få de intryck som först skola göra hans material från Juan Fernandez-öarna i djupare mening användbart. Det är helt enkelt överraskande att finna, säger professor Skottsberg, hur det vetenskapliga Stillahavsproblemet ställer sig annorlunda, när man är i tillfälle att begrunda det på själva platsen, än när man är hänvisad till ensamt litteraturen och samlingar. Jag kan gott säga att dessa lokala floristiska studier och erfarenheter givit mig uppslag, som jag hoppas skola bli vetenskapligt fruktbärande. För mig har det blivit alldeles klart att det finns ett bestämt samband mellan Juan Fernandezfloran och de hawaiska öarnas vegetation — trots det kolossala avståndet.

Professor Skottsberg har samlat ett mycket värdefullt material, vilket väntas till Sverige på nyåret med en Johnsonångare. Större delen av herbariet kommer att gå till Göteborgs botaniska trädgårds institution, ett rikt frömaterial, som insamlats, skall dras upp i trädgårdens växthus, och det som blir överflödigt för Göteborgssamlingen tillföres antagligen Riksmuseet och Uppsala universitet. Det är huvudsakligen torkat material som kommer hit, endast några specialsaker äro spritkonserverade.

Professor Skottsberg arbetade under någon tid på det stora museet i Honolulu, där han hade en arbetsplats till förfogande. Dessutom beredde honom tillgång till den experimentalstation, som sockerindustrin på platsen bekostar, en utmärkt modärn inrättning med specialister på alla områden. Under vistelsen på Hawaii höll professor Skottsberg ett par föreläsningar.

De italienska immigranterna resa nu till Syd-Amerika.

Ett handelsfördrag mellan Spanien och Canada är i görningen.

Överdomare Olson i Chicago har föreslagit fängelsestraff samt tagandet av fingertryck för s. k. speeders.

Ett lyckosamt och gott nytt år tillönskas alla landsmän och landsmaninnor av Svenska Canada Tidningen!

Historisk kyrka i Canada nedbränd

Var en av de vackraste kyrkor i hela Canada. Daterar sig tillbaka från 1650.

QUEBEC, den 26 dec. — Notre Dames romerska katolska kyrka, känd som Quebec Basilika, såsom det sägas den vackraste kyrkan i Canada, är sannolikt alldeles tillsnillogiven efter en svår eldsvåda, som härjade densamma i natt. En allmän alarm har ringts in, och hela brandkårsstyrkan har skyndat till hjälp. Väldiga människomassor åskådade branden, hurusom de gamla murarna en efter en inhölides i flammor. Den gamla och ståtliga byggnad, som är känd under namnet "Franska Basilikan", belägen där varest det gamla jesuitcolleget förut låg, daterar från 1647. Den första mässan i Basilikan hölls juldagen 1650, men ej förrän 1666 blev kyrkan invigd av den förste biskopen av Quebec, Monseigneur de Laval, som populärt kallades "Store Laval". Sedan denna tid har basilikan undergått tillbyggnad och reparationer tid efter annan. Kyrkan led svåra skador under bombardementet av Quebec 1759, då general Wolfe erövrade staden från fransmännen, vilken händelse skulle bestämma Canadas framtida öde. 900 personer sova i basilikans valv, bland dem 4 franska guvernörer, kyrkodignitärer, höga officerare, domare och annat förnämligt folk. Kyrkan innehöll en massa ytterst värdefulla reliker, och endast de däri befintliga dekorationerna uppskattas till ett värde av $90,000. Orgeln var en av de finaste i Dominion of Canada.

Orsaken till eldsvådan är ännu ett mysterium. Man kan ej frånkomma den tron, att mordbrand föreligger och att de senaste stora eldsvådorna hava anlagts av någon vansinnig eller fanatisk person. Utredning har genast igångsatts och man hoppas kunna snarast förklara orsaken till den sorgliga branden.

Frankrike har frigivit de sista tyska krigsfångarna, vilka hållits kvar för att undergå straff för brott mot civillagen.

Ohygglig barnhemsskandal i Danmark

På ett husmandsmöte häromdagen i Aarhus avslöjades av en talare en ohygglig skandal på Sabro barnhem i Skive.

Enligt vad han berättade hade barnen blivit på det grymmaste misshandlade. Föreståndarinnan, en fröken Guilleaume, hade straffat de stackars små med pisk- och käppslag, så att blod flöt. Ett mycket använt bestraffningssätt var att kläda av barnen och hälla 10 spannar kallt vatten över dem. Föreståndarinnan är morfinist, och har flera gånger varit intagen på sinnessjukanstalt.

Skarpa angrepp riktades även mot bestyrelsens ordförande, den socialdemokratiske folketingsmannen H. P. Hansen, på vilkens befallning ett femårs barn för en förseelse skulle ha fått så mycket prygel, att det inte kunde sitta på stolen på en hel vecka.

Husmandsföreningen, som har uppsikt över barnhemmet, beslöt kräva föreståndarinnans avlägsnande.

Ryska statsbanken utgiver banknoter

Statsbanken kommer att i rörelsen utsläppa banknoter som på grund av statsbankens emissionsrätt garanteras med 25 proc. av sitt nominella värde i guld och 75 proc. med lätt realiserbara varuobligationer. Första emissionen av banknoter är bestämd till 5 miljoner guldrubel, som fullständigt garanteras av Statsbankens guldfond. Statsbanken har börjat sina operationer med utlämnande av banknoter.

Statsbankens emission av banknoter, vilka äro garanterade till sitt fulla värde och till sitt antal motsvara det ryska varuutbytets allmänna behov, kommer att i folkhushållningen införa och stabilisera värdeenheten och kommer dessutom att medverka till utvecklingen av den för Ryssland nödvändiga krediten.

Några banditer i Minneapolis rövade den 24 ds. en guldsmedsbutik på varor till ett värde av $25,000.

Holland har infört barndomstolar

Omfattande övervakningssystem med lekmannahjälp. Gäller ungdom under 18 år.

Nytt moment uti rättslivet

Den första november i år började barndomstolarna i Holland sitt arbete. Därvid har en ny rättsinstitution, som därvid knyter vid sig de största förhoppningar för framtiden trätt i funktion. Den holländska barnlagstiftningens bestämmelser (straff- och civilagarna och tvångsuppfostringslagen av 1901, kompletterade med lagen av den 5 juli 1921.) utgöra en komplex av lagar, som i fyllighet nästan icke lämna något övrigt att önska. Ehuru regeringen av sparsamhetsskäl tvungits att överge sin första plan att till "barndomare" utse särskilda specialister på detta område (man har nödgats begränsa sig till att göra ett urval bland medlemmarna av de vanliga domstolarna.) ha de utnämningar, som gjorts, verkställts med sådan omsorg, att man nu kan vara övertygad om, att ha en massa verkligt förträffliga barndomare, väl skickade för sitt värv.

Inför barndomaren skola behandlas alla brottmål, i vilka den anklagade är ett barn, d. v. s., en individ, som ännu ej fyllt 18 år. Han ensam övertager i sådana fall den roll, som förut innehafts av den ordinarie domstolen, bestående av tre medlemmar. Från barndomaren kan man dock i vanlig ordning appellera till appellationsdomaren.

Man kan också vända sig till denne domare, så snart det visar sig, att ett barn växer upp under förhållanden, som hota det med kroppslig eller moralisk undergång. Då barndomarens uppmärksamhet fästs på ett dylikt allvarligt fall, skall han låta noga undersöka detsamma av "Förmyndarrådet". Om av undersökningen framgår, att en sådan åtgärd är nödvändig, sätter han barnet under övervakning av en privatperson eller en ämbetsman, vilken som "familjeförmyndare" skall söka rädda det. Vem som helst, som tror sig ha fallenhet för uppfostrarekallet kan deltaga i detta räddningsarbete. Han har blott att vända sig till en barnskyddsförening, vilken i sin tur delgiver barndomaren listan över dem, som äro villiga att åtaga sig övervakning. Några pekuniära förmåner äro ej förenade med denna syssla då gottgörelse med 10 floriner per barn och år knappast kan kallas sådan. Man förutsätter, att personer, som ej ha gott om tid disponibel för uppgiften ej skola erbjuda sig: varje anförtrott barn kommer av övervakaren kräva många omsorger, och mycken möda. Men den, som icke desto mindre ställer sin person till förfogande kommer helt säkert att hälsas välkommen av barndomaren, då det varit lagstiftarens mening, att fast ämbetsmän endast i andra hand skola komma i fråga för denna uppgift.

Det är föreskrivit, att övervakaren skall söka vinna barnets och familjens förtroende och sträva efter ett gott samförstånd med den, som utövar fadersmyndigheten över hans skyddsling. För övrigt skall han genast underrätta barndomaren om varje oförutsedd händelse som inträffar med barnet, samt en gång om året avge en skriftlig rapport.

För den händelse övervakaren med de medel, som stå honom till buds, ej lyckas hålla barnet på den rätta vägen, kan han anhålla, att domaren för någon tid sätter in det på en offentlig eller privat uppfostringsanstalt.

(Forts. å sid. 5.)

Turkens oresonlighet hotar att spränga konferensen i Lausanne

Turken vill fortfarande förtrycka de kristna minoriteterna och Frankrikes, Englands och Italiens usla ledare vid denna konferens arbeta honom i händerna genom sin självviskhet.

Västerlandet splittrat i små grupper

Världspolitisk veckorevy för S.C.T. av S. W. Goerwell.

Turkarna oresonliga i Lausanne.

Konferensen i Lausanne hotar att sprängas tack vare den turkiska kommissionens oresonlighet. De allierades delegater framlade förslag, som efter alla rimliga principer, borde kunnat tillfredsställa den värsta turk. Man begärde endast att Turkiet skulle göra eftergifter med avseende på de kristna minoriteterna. Tre punkter i den andan ställdes under den turkiska kommissionens undersökning. Den första innehöll en klaus angående de kristnas i Turkiet militärtjänst. Vore det ej rimligt att fritaga dem från tjänst under halvmånens skydd, eller med den kristenhetsfientliga kroksabeln i handen? Nej, tyckte den turkiska kommissionen, det vore allt för stor eftergift till de otrogna. De skola tvingas till att bekämpa sina kristna bröder. Den andra punkten innehöll ett förslag från de allierade gående ut på att beskydda de kristnas kyrkogårdar och låta de kristna bevara sina nedärvda begravningsceremonier. Ej heller detta ville turken gå med på. Han är ju gunås besluten att förinta de kristna. Hur kan han då väntas att förbinda sig att bevara dem och deras tro. Den tredje punkten i de allierades förslag omfattade de kristna, som under världskrigets lopp togos till fånga och tvingades att antaga den islamitiska läran. Man fordrade att dessa olyckliga skulle återgivas sin frihet och rättighet att återgå till den kristna läran. Nej, sade Ismet Pascha, det är otänkbart. Islam erövrar med svärd i handen själar åt Islams gud, och om han står som segrare, behåller han sina vinster. Det är således vad vi hava att vänta av den segrande muselmannen vid Lausanne.

Konferensen i Lausanne hotas att sprängas, och i tro att ju förr den spränges desto bättre. Det behöves dock ett enigt Europa, att stoppa turken.

Ismet Pascha har förklarat, med anledning av vissa av de allierade framkomna förslag, att inga ekonomiska frågor skola behandlas vid Lausanne. Sådana frågor skola behandlas på en särskild konferens sedan de rent politiska frågorna behandlats. Turkens avsikt är tydlig nog. Han fordrar ej blott Europas totala politiska underkastelse, han fordrar också ekonomisk vinst direkt från sin seger över de otrogna. Han gav både Frankrike och Italien vidsträckta koncessioner innan den stora grekiska katastrofen hade inträffat. Han gav dessa koncessioner för att få hjälp. Nu när han står som segrare och de allierade äro mer eller mindre sprängda sinsemellan, tager han tillfället i akt att söka undandraga sig ansvaret för de koncessioner allaredan gjorda. Världen får återigen se huru mycket turkiska löften äro värda. Historien repas alltid upp igen. Läxor, som givas, gå in genom ena örat och ut genom det andra. Det egna målet lockar så betagande i fjärran, att man förglömmer att det är en hägring. Så förgås den ena ökenvandraren efter den andra antingen av hetta eller köld, hunger eller törst, av asgamer eller av sanddyner. Europa har lidit ett nederlag mot Asien. Kristenheten har visat sig svagare än mohammedanismen. Västerlandets civilisation har fått en törst av österlandets. Orienten hotar att översvämma occidenten.

Men med sådana usla ledare som Poincaré i Frankrike, Lord Curzon i England, Benito Mussolini i Italien, kan världen ej räkna på västerlandet, som står splittrat i små svaga, självviska grupper.

Poincaré igen.

Är det ej sorgligt att man aldrig skall hava tillfälle att säga ett gott ord om Frankrike och Mr. Poincaré. Nu senast har dessa båda "begrepp" åter lätit tala om sig — men gunås om man kan "begripa" dem. Poincaré har fått förtroendevotum i den franska senaten och har åter borstat upp sig mot Tyskland. Det såg ut ett tag, som han tvivlade på stämningen i senaten, och hans röst ljöd så mild och blid, att man nästan kunde tro att han började taga sitt förnuft till-

(Forts. å sid. 5.)

Spritsmugglare och falska pängar

Förfalskade 10- och 20-dollarsedlar till ett föregivet värde av inalles flera tusen dollars visade sig i handeln i Atlantic Highlands N. J. i dagarna. Det uppgives, att lönnkrögare ha för sed att betala smugglarna med förfalskade sedlar, och att ett fartyg häromkvällen mottog $3,000 i dylika sedlar. Whiskyflottan försöker ofördröjligen bortbyta dessa sedlar på landbacken där de äro. De 10-dollarsedlar, som polisen fått tag uti, föreställas vara utfärdade av Första Nationalbanken i Ozone Park, L. I., och $20-sedlarna av Första Nationalbanken i Grand Rapids, Mich. Polischefen John R. Snedeker insamlade en dag dylika sedlar till ett belopp av $1,900 och använde dem att locka två män i fällan. Han hade givit dem ett tillfälle att tillväxla sig äkta pengar mot de förfalskade sedlarna, och när de kommo för att uppgöra affären, blevo de arresterade av regeringsmyndigheterna.

Ex-kejsar Wilhelm har för $10,000 sålt förlagsrätten av fotografier från hans bröllop till ett London och New York bolag.

Valen i Australien ha utfallit sålunda: arbetare 29, nationalister (Hughes parti) 27 samt liberaler och lantpartiet sammanlagt 19.

Banditer plundra en bank på $200,000

En av de fräckaste röverierna, som förekommit under den senare tiden, förövades den 18 ds. 10:40 f. m. vid myntverket i Denver, Colo. Utanför huvudingången till myntet stod en federal leveransautomobil, som skulle taga en last av $200,000 i sedlar å $5 från myntet till den federala reservbankens huvudkontor. En automobil körde fram till sidan av denna. Då 4 federala väktare buro ut penningarna, rusade 2 man från den sist kommna bilen och avlossade skott mot väktarna, av vilka en sårades, så att han föll till marken. Genast grepo de två banditerna den dyrbara bördan och lade den i sin automobil, där en tredje bandit väntade, varefter de genast satte i väg därifrån.

Tillgreppet skedde så hastigt, att personer i omedelbar närhet knappast visste vad som skett, förrän väktarna i myntet började skjuta på den flyende bilen. Elden besvarades därifrån, och skottväxlingen fortsatte så länge bilen var i sikte.

Penningarna tillhörde reservbanken som förvarar penningar i myntets kassavalv, emedan banken icke har något fullt pålitligt sådant. I mån av behov hämtar banken penningar från myntet till fördelning bland andra banker.

Det uppgives, att medan röveriet pågick stod en annan automobil omkring 20 fot från banditernas automobil, fylld med maskerade beväpnade män. Synbarligen voro de där för att hjälpa banditerna, om hjälp skulle visa sig behövlig.

Alla polismän i staden sattes ofördröjligen i rörelse för att göra efterforskningar. Sherifferna å landsbygden underrättades om vad som förekommit. Ännu har icke något meddelande ingått, att man kommit röverna på spåren. En av dem tros ha träffats av väktarnas skott. Möjligen kan detta bidraga till att finna deras spår.

En tjänsteman vid First National Bank i Chicago har häktats för förskingring av $70,000.

Åtalen mot 93 högre tyska officerare avskrevs f. v. vid ett hemligt möte i Leipzig av överdomstolen.

Eldsvåda förstörde den 21 ds. Dearborn järnvägsstation i Chicago. Det kommer att kosta en miljon att återuppföra densamma.

På grund av den stora arbetslösheten i Danmark komma omkring 200 familjer från norra delen av Jylland att begiva sig till Canada, vars regering lovat land.